Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA (desiata komora)

z 1. februára 2017 *

„Odvolanie — Článok 181 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Žaloba o náhradu škody — Akt o pristúpení Chorvátskej republiky k Európskej únii — Záväzky týkajúce sa stratégie pre reformu justície — Vytvorenie nasledujúce po zrušení funkcie súdnych vykonávateľov — Škoda, ktorú utrpeli osoby vymenované za súdnych vykonávateľov — Monitorovanie záväzkov Chorvátskej republiky Európskou komisiou, v ktorom nedošlo k pochybeniu — Zamietnutie odvolania — Zjavne neprípustné odvolanie“

Vo veci C-241/16 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 26. apríla 2016,

Darko Graf, bydliskom v Záhrebe (Chorvátsko), v zastúpení: L. Duvnjak, odvjetnik,

odvolateľ,

ďalší účastník konania:

Európska komisia, v zastúpení: S. Ječmenica a G. Wils, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (desiata komora),

v zložení: predsedníčka komory M. Berger (spravodajkyňa), sudcovia A. Borg Barthet a E. Levits,

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: A. Calot Escobar,

s prihliadnutím na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť odôvodneným uznesením podľa článku 181 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora,

vydal toto

* Jazyk konania: chorvátčina.

Uznesenie

1 Darko Graf svojím odvolaním navrhuje zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 26. februára 2016, Vidmar a i./Komisia (T-507/14, neuverejnený, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2016:106), ktorým Všeobecný súd zamietol jeho žalobu na náhradu škody, ktorú utrpel v dôsledku pochybenia Európskej komisie v rámci monitorovania dodržiavania záväzkov súvisiacich s pristúpením Chorvátskou republikou.

I. **Právo Únie**

2 Článok 36 Aktu o podmienkach pristúpenia Chorvátskej republiky k Európskej únii a o úpravách Zmluvy o Európskej únii, Zmluvy o fungovaní Európskej únie a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu (Ú. v. EÚ L 112, 2012, s. 21, ďalej len „akt o pristúpení“), priloženého k Zmluve medzi členskými štátmi Európskej únie a Chorvátskou republikou o pristúpení Chorvátskej republiky k Európskej únii (Ú. v. EÚ L 112, 2012, s. 10, ďalej len „zmluva o pristúpení“), stanovuje:

„1. Komisia pozorne sleduje všetky záväzky, ktoré Chorvátsko prijalo v rámci prístupových rokovaní, vrátane tých záväzkov, ktoré sa musia splniť predo dňom pristúpenia alebo ku dňu pristúpenia. Monitorovanie zo strany Komisie zahŕňa pravidelne aktualizované monitorovacie tabuľky, dialóg v rámci Dohody o stabilizácii a pridružení medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Chorvátskou republikou na strane druhej…, misie zamerané na partnerské preskúmanie, predvstupový hospodársky program, fiškálne oznámenia a v prípade potreby listy včasného varovania určené chorvátskym orgánom. Komisia na jeseň 2011 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o pokroku. Na jeseň 2012 predloží komplexnú monitorovaciu správu. Komisia počas monitorovacieho procesu vychádza aj z príspevkov členských štátov a podľa potreby zohľadní aj príspevky medzinárodných organizácií a organizácií občianskej spoločnosti.

Komisia sa pri monitorovaní zameria najmä na záväzky Chorvátska v oblasti súdnictva a základných práv (príloha VII), čo zahŕňa aj dosahovanie ďalších výsledkov aj dosahovanie ďalších výsledkov v oblasti reformy a efektívnosti justície, nestranného riešenia prípadov vojnových zločinov a boja proti korupcii.

…

Komisia v rámci svojich pravidelných monitorovacích tabuliek a správ vydáva do pristúpenia Chorvátska šesťmesačné hodnotenia týkajúce sa záväzkov, ktoré Chorvátsko prijalo v uvedených oblastiach.

2. Ak sa počas monitorovacieho procesu zistia nejaké problémy, môže Rada, uznášajúc sa kvalifikovanou väčšinou na základe návrhu Komisie, prijať akékoľvek vhodné opatrenia. …“

3 Na základe svojho záväzku č. 1 uvedeného v prílohe VII aktu o pristúpení nazvanej „Konkrétne záväzky, ktoré prijala Chorvátska republika počas svojich prístupových rokovaní (na ktorú odkazuje článok 36 ods. 1 druhy pododsek aktu o pristúpení)“ (ďalej len „záväzok č. 1“), sa Chorvátska republika zaviazala „naďalej zabezpečovať účinné vykonávanie svojej stratégie a akčného plánu pre reformu justície“.

4 Článok 36 aktu o pristúpení sa podľa článku 3 ods. 5 zmluvy o pristúpení uplatňuje odo dňa podpisu tejto zmluvy, t. j. od 9. decembra 2011.

II. **Okolnosti predchádzajúce sporu**

5 Okolnosti predchádzajúce sporu sú opísané v bodoch 4 až 33 napadnutého rozsudku a možno ich zhrnúť nasledujúcim spôsobom.

6 Na účely pristúpenia Chorvátskej republiky k Únii sa 30. júna 2010 začali rokovania týkajúce sa kapitoly 23 prístupových rokovaní nazvanej „Súdna moc a základné práva“.

7 V rámci predĺženia akčného plánu na účely reformy súdnictva, ktorý predpokladal najmä vytvorenie funkcie „súdnych vykonávateľov“, chorvátsky parlament prijal 23. novembra 2010 Ovršni zakon (zákon o nútenom výkone) a Zakon o javnim ovršiteljima (zákon o súdnych vykonávateľoch), ktorými sa zaviedol nový systém výkonu súdnych rozhodnutí. Nadobudnutie účinnosti viacerých ustanovení zákona o súdnych vykonávateľoch sa však stanovilo na neskorší dátum. Chorvátsky parlament 15. decembra 2010 prijal tiež stratégiu pre reformu súdnictva na obdobie rokov 2011 – 2015 (ďalej len „stratégia pre reformu súdnictva 2011 – 2015“), podľa ktorej sa najmä nútený výkon súdnych rozhodnutí mal preniesť zo súdov na súdnych vykonávateľov.

8 V dôsledku uverejnenia verejnej výzvy z 19. augusta 2011 na podanie prihlášok do výberového konania s cieľom vymenovať súdnych vykonávateľov chorvátskym ministerstvom spravodlivosti bol Darko Graf ako úspešný uchádzač predmetného výberového konania vymenovaný za súdneho vykonávateľa a získal povolenie začať svoju činnosť.

9 Zmluva o pristúpení medzi členskými štátmi Únie a Chorvátskom, ktorú Chorvátska republika ratifikovala v januári 2012, bola 24. apríla 2012 uverejnená v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Akt o pristúpení, ktorý je priložený k zmluve o pristúpení, vo svojom článku 36 stanovuje monitorovanie záväzkov, ktoré prijala Chorvátska republika počas prístupových rokovaní, Komisiou.

10 Chorvátsky parlament 22. decembra 2011 rozhodol o odložení uplatniteľnosti zákona o nútenom výkone a zákona o súdnych vykonávateľoch. Chorvátske orgány v máji 2012 poskytli Komisii vysvetlenia týkajúce sa reformy systému súdnych rozhodnutí, ako aj návrhy príslušných zákonov. Dňa 21. júna 2012 došlo k opätovného odkladu nadobudnutia účinnosti zákona o súdnych vykonávateľoch. Napokon zákonom z 28. septembra 2012 bol zrušený zákon o súdnych vykonávateľoch, pričom toto povolanie sa zrušilo od 15. októbra 2012.

11 Komisia vo svojej správe z 26. marca 2013 uviedla, že Chorvátska republika prijala novú právnu úpravu v oblasti výkonu rozsudkov na účely zabezpečenia uplatňovania súdnych rozhodnutí a zníženia počtu nevybavených vecí, ktoré súvisia s výkonom rozsudkov. Dňa 22. apríla 2013 Rada Európskej únie so zadosťučinením prijala túto monitorovaciu správu Komisie.

12 Chorvátska republika sa od 1. júla 2013 stala členským štátom Únie.

III. **Žaloba pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok**

13 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 1. júla 2014 Darko Graf, ako aj Vedran Vidmar, Saša Čaldarević, Irena Glogovšek, Gordana Grancarić, Martina Grgec, Ines Grubišić, Sunčica Horvat Peris, Zlatko Ilak, Mirjana Jelavić, M. Romuald Kantoci, Svjetlana Klobučar, Ivan Kobaš, Tihana Kušeta Šerić, Damir Lemaić, Željko Ljubičić, Gordana Mahovac, Martina Majcen, Višnja Merdžo, Tomislav Perić, Darko Radić a Damjan Saridžić podali žalobu s cieľom zaviazať Komisiu, aby odškodnila ujmy, ktoré údajne utrpeli, odhadnuté na sumu 600 000 eur za rok a na žalobcu, zvýšenú o úroky z omeškania.

14 Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

IV. **Návrhy účastníkov konania**

15 Svojím odvolaním odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

— v prvom rade zrušil napadnutý rozsudok a vyhovel návrhom predloženým Všeobecnému súdu,

— subsidiárne zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec na rozhodnutie Všeobecnému súdu a

— v každom prípade zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

16 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

— v prvom rade zamietol odvolanie ako zjavne neprípustné,

— subsidiárne zamietol odvolanie ako zjavne nedôvodné a

— zaviazal odvolateľa na náhradu trov konania.

V. **O odvolaní**

17 Na podporu svojho odvolania odvolateľ v podstate uvádza dva odvolacie dôvody založené jednak na porušení práva Únie a jednak na porušení procesných pravidiel, ktoré poškodili jeho záujmy.

18 Podľa článku 181 rokovacieho poriadku, ak je odvolanie čiastočne alebo úplne zjavne neprípustné alebo zjavne nedôvodné, Súdny dvor ho môže odôvodneným uznesením na návrh sudcu spravodajcu po vypočutí generálneho advokáta kedykoľvek čiastočne alebo úplne zamietnuť, a to bez začatia ústnej časti konania.

19 Túto možnosť je potrebné uplatniť v tejto veci.

A. **O prvom odvolacom dôvode založenom na porušení práva Únie**

20 Vo svojom prvom odvolacom dôvode odvolateľ v podstate tvrdí, že na rozdiel od toho, ako Všeobecný súd rozhodol v bodoch 47 až 52 napadnutého rozsudku, článok 36 aktu o pristúpení vykladaný v spojení s jeho prílohou VII stanovuje špecifické záväzky, ktoré prijala Chorvátska republika, pričom nedodržanie týchto záväzkov viedlo k vzniku povinnosti Komisie konať v súlade s odsekom 2 tohto článku. V dôsledku toho sa Všeobecný súd jednak nesprávne domnieval, že Komisiu nemožno v prejednávanej veci považovať za porušiteľa zásady ochrany legitímnej dôvery a jednak nesprávne vylúčil porušenie článku 17 ZEÚ touto inštitúciou.

21 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v bodoch 47 až 49 napadnutého rozsudku Všeobecný súd v podstate rozhodol, že záväzok č. 1, ktorý stanovoval, že Chorvátska republika má naďalej zabezpečovať účinné vykonávanie svojej stratégie a akčného plánu pre reformu justície, sa netýkal konkrétnej stratégie a akčného plánu pre reformu justície. Všeobecné výrazy uvedené v tomto záväzku možno vysvetliť skutočnosťou, že obdobie, ktoré uplynulo od dátumu podpísania aktu o pristúpení a skutočným pristúpením, konkrétne monitorovanie záväzkov súvisiacich s pristúpením, ktoré sa uskutočnilo v tomto období, sa vyznačuje pravidelnou komunikáciou medzi inštitúciami Únie a orgánmi pristupujúceho štátu. Táto komunikácia nevyhnutne viedla k prispôsobeniam z jednej alebo druhej strany.

22 Okrem toho v bodoch 50 až 52 napadnutého rozsudku sa Všeobecný súd najmä domnieval, že stratégia pre reformu súdnictva a akčný plán citovaný v prílohe VII aktu o pristúpení neodkazujú iba na stratégiu pre reformu súdnictva 2011 – 2015 a na akčný plán pre reformu súdnictva, ktorý v podstate určoval krátkodobé ciele, ktoré sa majú dosiahnuť v roku 2010, a v dôsledku toho po ňom nevyhnutne musí nasledovať nový plán na obdobie trvajúce do dňa skutočného pristúpenia, a teda, že zo záväzku č. 1 nevyplývala pre chorvátske orgány nijaká povinnosť vytvoriť funkciu súdneho vykonávateľa.

23 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa však v odvolaní musí presne uviesť, ktoré časti rozsudku, ktorého zrušenie sa navrhuje, sa napádajú, ako aj právne tvrdenia, ktoré tento návrh osobitným spôsobom podporujú (pozri najmä rozsudok z 5. marca 2015, Ezz a i./Komisia, C-220/14 P, EU:C:2015:147, bod 111 a citovanú judikatúru). Tieto požiadavky nespĺňa žalobný dôvod, ktorý neobsahuje nijakú právnu argumentáciu, ktorá by preukazovala, v čom sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, a ktorý predstavuje jednoduchú žiadosť o opätovné preskúmanie žaloby podanej na prvom stupni, čo je v rozpore s požiadavkami stanovenými v Štatúte Súdneho dvora Európskej únie, ako aj v jeho rokovacom poriadku (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. septembra 2007, Il Ponte Finanziaria/ÚHVT, C-234/06 P, EU:C:2007:514, body 45 a 46).

24 Ďalej z článku 256 ods. 1 druhého pododseku ZFEÚ a článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že len Všeobecný súd má právomoc jednak zistiť skutkový stav okrem prípadu, keď by vecná nesprávnosť jeho zistení vyplývala z dokumentov v spise, ktoré mu boli predložené, a jednak tento skutkový stav posúdiť. Pokiaľ Všeobecný súd zistil alebo posúdil skutkový stav, Súdny dvor má na základe uvedeného článku 256 ZFEÚ právomoc preskúmať právnu kvalifikáciu tohto skutkového stavu a právnych následkov, ktoré z neho vyvodil Všeobecný súd [pozri najmä uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 6. októbra 2015, Cap Actions SNCM/Komisia, C-418/15 P(I), EU:C:2015:671, bod 24 a citovanú judikatúru].

25 V rámci tohto odvolacieho dôvodu odvolateľ na jednej strane neuviedol nijaké konkrétne právne tvrdenie, ktorý by preukazovalo existenciu nesprávneho právneho posúdenia, ktorého sa mal dopustiť Všeobecný súd. Obmedzuje sa totiž na všeobecné spochybnenie dôvodnosti bodov 47 až 52 napadnutého rozsudku, pričom vo veľkej časti len opätovne uvádza tvrdenia už uvedené pred Všeobecným súdom. Platí to aj v súvislosti s údajným porušením článku 17 ZEÚ Komisiou, teda s porušením, ktoré mal Všeobecný súd nesprávne vylúčiť v bode 68 uvedeného rozsudku. Odvolateľ však neuvádza nijaké konkrétne tvrdenie, ktoré by špecifikovalo nesprávne posúdenia, ktorých sa mal dopustiť Všeobecný súd v uvedených bodoch napadnutého rozsudku.

26 Na druhej strane v rozsahu, v akom sa odvolateľ najmä v bodoch 8 až 15 svojho odvolania snaží preukázať, že mu Komisia poskytla presné, bezpodmienečné a súhlasné záruky, že súdni vykonávatelia začnú vykonávať svoju činnosť 1. januára 2012, smeruje k spochybneniu posúdenia skutkového stavu uskutočneného v tejto súvislosti Všeobecným súdom. Na podporu svojich tvrdení odvolateľ neuvádza, že by došlo k skresleniu týchto skutkových okolností Všeobecným súdom. V každom prípade neoznačuje ani presné skutočnosti, ktoré mal Všeobecný súd skresliť, ani to, v čom mali byť skreslené.

27 Za týchto podmienok sa prvý odvolací dôvod musí zamietnuť ako zjavne neprípustný.

B. **O druhom odvolacom dôvode založenom na porušení procesných pravidiel, ktoré poškodili záujmy odvolateľa**

28 Pokiaľ ide o druhý odvolací dôvod stručne uvedený v bode 1 odvolania, je nutné konštatovať, že tento odvolací dôvod neobsahuje nijakú argumentáciu, ktorej cieľom by bolo preukázať akékoľvek porušenie procesných pravidiel, ktorého sa mal dopustiť Všeobecný súd, a preto zjavne nespĺňa požiadavky vyplývajúce z článku 168 ods. 1 písm. d) a z článku 169 ods. 2 rokovacieho poriadku. Tento odvolací dôvod sa preto musí zamietnuť ako zjavne neprípustný.

29 Keďže oba odvolanie dôvody predložené na podporu tohto odvolania sú zjavne neprípustné, je namieste zamietnuť toto odvolanie ako celok.

O trovách

30 V súlade s článkom 138 ods. 1 rokovacieho poriadku uplatniteľným na základe článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní je účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazať odvolateľa na náhradu trov konania a odvolateľ nemal úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (desiata komora) nariadil:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Darko Graf je povinný nahradiť trovy konania.

Podpisy